

Guía Docente				
Datos Identificativos				2012/13
Asignatura (*)	Cálculo	Código	770G01001	
Titulación				
Descritores				
Ciclo	Período	Curso	Tipo	Créditos
Grao	1º cuatrimestre	Primeiro	Formación básica	6
Idioma	Galego			
Prerrequisitos				
Departamento	Matemáticas			
Coordinación	Ladra Gonzalez, Marcelino Eulogio	Correo electrónico	marcelino.ladra@udc.es	
Profesorado	Ladra Gonzalez, Marcelino Eulogio Suarez Peñaranda, Vicente	Correo electrónico	marcelino.ladra@udc.es vicente.suarez.penaranda@udc.es	
Web				
Descrición xeral	Se introducen os conceptos básicos do conxunto R^n para posteriormente definir as funcións sobre dito conxunto, e estudar os conceptos de límite, continuidade e diferenciación. Se estudia a integración para funcións dunha variable e posteriormente en funcións de varias variables			

Competencias da titulación	
Código	Competencias da titulación

Resultados da aprendizaxe			
Competencias de materia (Resultados de aprendizaxe)	Competencias da titulación		
Familiarizarse co linguaxe propio do Cálculo	A6	B4	
Entender as características básicas do plantexamento dun problema matemático facendo uso das ferramentas que nos proporciona o cálculo.	A3 A6	B1	C6
Ser capaz de valorar a dificultade dun problema e de elixir o método do cálculo máis axeitado para a súa resolución. Ter unha boa disposición para a resolución de problemas.	A6	B1 B4	
Ser capaz de empregar a bibliografía e as ferramentas TIC dispoñibles para atopar a información necesaria para resolver un problema dado.		B6	C3
Coñecemento e dominio das operacións básicas con números complexos.	A6		
Dominio do significado xeométrico subxacente ao formalismo matemático empregado. Representación no plano e no espazo empregando distintos sistemas de coordenadas.	A6 A9	B1	
Dominio dos coñecementos básicos de funcións de varias variables: conxuntos de nivel, límite, continuidade.	A6		
Comprender a importancia da derivada parcial como razón de cambio dunha magnitude (física, química, económica) e valorar a súa utilidade para formular problemas matematicamente.	A6	B3	
Comprender o significado da integral e a súa interpretación e uso para formular diversos problemas. Saber aplicar a integral para o cálculo de áreas planas, superficies de revolución e volumes de sólidos.	A6	B1 B3	C6

Contidos	
Temas	Subtemas
1. O corpo dos números complexos	O corpo dos números complexos Operacións: suma, produto. Módulo. Forma exponencial. Operacións en forma exponencial.

2. Topoloxía en \mathbb{R}^n .	<p>Produto escalar, norma e distancia.</p> <p>Clasificación de puntos e conxuntos.</p> <p>Topoloxía en \mathbb{R}: conxunto acoutado, supremo, ínfimo, máximo, mínimo.</p> <p>Coordenadas polares, cilíndricas e esféricas.</p>
3. Funcións de varias variables.	<p>Funcións escalares e vectoriais.</p> <p>Conxuntos de nivel.</p> <p>Continuidade.</p> <p>Continuidade en compactos.</p>
4. Diferenciación de funcións vectoriais.	<p>Derivada direccional.</p> <p>Derivadas parciais: propiedades e cálculo práctico.</p> <p>Diferencial dunha función.</p> <p>Relación entre diferencial e derivadas parciais.</p> <p>Vector gradiente, relación coas derivadas direccionais.</p> <p>Derivadas parciais de orde superior. Matriz Jacobiana.</p>
5. Aplicacións da diferenciación de funcións vectoriais.	<p>Teorema de Taylor para funcións reais e escalares.</p> <p>Puntos críticos, clasificación. Matriz Hessiana.</p> <p>Extremos condicionados: redución da dimensión, método dos multiplicadores de Lagrange.</p>
6. Integración de funcións reais.	<p>Sumas de Riemann. Funcións integrables.</p> <p>Teoremas do cálculo integral: teorema do valor medio, primeiro e segundo teoremas fundamentais.</p> <p>Cálculo de primitivas.</p> <p>Interpolación polinómica.</p> <p>Integración numérica: método de Simpson</p> <p>Cálculo de volumes.</p>
7. Integración múltiple.	<p>Integraís dobres. Integraís triplas.</p> <p>Cambio de variables nas integraís múltiples.</p> <p>Aplicacións das integraís: cálculo de áreas e volumes</p>

Planificación

Metodoloxías / probas	Horas presenciais	Horas non presenciais / traballo autónomo	Horas totais
Esquemas	1	1.5	2.5
Mapa conceptual	0	2	2
Sesión maxistral	21	37.8	58.8
Solución de problemas	10	18	28
Obradoiro	7	7	14
Prácticas a través de TIC	3	4.2	7.2
Prácticas de laboratorio	9	9	18
Proba mixta	4	14	18
Atención personalizada	1.5	0	1.5

*Os datos que aparecen na táboa de planificación son de carácter orientativo, considerando a heteroxeneidade do alumnado

Metodoloxías

Metodoloxías	Descrición
Esquemas	Un esquema é a representación gráfica e simplificada da información que conleva uns determinados contidos de aprendizaxe.
Mapa conceptual	Técnica de traballo individual que consiste en establecer relacións entre os conceptos clave duns contidos. Son representacións de relacións entre conceptos. Están formados por conceptos e palabras de enlace formando frases. Teñen unha orde que depende das relacións e que vai en grao sumo do importante e xeral aos exemplos e detalles.
Sesión maxistral	Exposición oral complementada co uso de medios audiovisuais e a introdución de algunhas preguntas dirixidas aos estudantes, coa finalidade de transmitir coñecementos e facilitar a aprendizaxe.
Solución de problemas	Técnica mediante a que se ten que resolver unha situación problemática concreta, a partir dos coñecementos que se traballaron, que pode ter máis dunha posible solución.
Obradoiro	Modalidade formativa orientada á aplicación de aprendizaxes na que se poden combinar diversas metodoloxías/probas (exposicións, simulacións, debates, solución de problemas, prácticas guiadas, etc) a través da que o alumnado desenvolve tarefas eminentemente prácticas sobre un tema específico, co apoio e supervisión do profesorado.
Prácticas a través de TIC	Metodoloxía que permite ao alumnado aprender de forma efectiva, a través de actividades de carácter práctico (demostracións, simulacións, etc.) a teoría dun ámbito de coñecemento, mediante a utilización das tecnoloxías da información e as comunicacións. As TIC supoñen un excelente soporte e canal para o tratamento da información e aplicación práctica de coñecementos, facilitando a aprendizaxe e o desenvolvemento de habilidades por parte do alumnado.
Prácticas de laboratorio	Utilización de software para a resolución de problemas relacionados co programa da asignatura.
Proba mixta	Proba escrita utilizada para a avaliación da aprendizaxe, cuxo trazo distintivo é a posibilidade de determinar se as respostas dadas son ou non correctas. Constitúe un instrumento de medida, elaborado rigorosamente, que permite avaliar coñecementos, capacidades, destrezas, rendemento, aptitudes, actitudes, intelixencia, etc. É de aplicación tanto para a avaliación diagnóstica, formativa como sumativa. Consistirá en preguntas de resposta múltiple.

Atención personalizada

Metodoloxías	Descrición
Prácticas de laboratorio Obradoiro	Obradoiro: posto que esta actividade se desenvolve na aula, onde previamente se establecen pequenos grupos de traballo, o profesor ten a ocasión de atender personalmente as dúbidas que xordan aos alumnos.
Solución de problemas	Atención personalizada: no horario establecido polo profesor para este fin, os alumnos poderán voluntariamente requerir a súa atención e plantexar tódalas dúbidas que teñan.

Avaliación

Metodoloxías	Descrición	Cualificación
Solución de problemas	Formularanse cuestións teórico-prácticas nas que o estudante buscará a solución a un problema determinado.	30
Proba mixta	Son probas coas que se pretende medir o nivel de coñecemento da materia por parte do estudante. Non terán un perfil definido, xa que poden abranguer dende cuestións test, nas que o alumno unicamente debe elixir unha resposta entre as opcións que se propoñen, ata a resolución de problemas que impliquen unha estratexia de actuación ou contestar a cuestións teóricas que reflecten o grao de coñecemento da materia.	70

Observacións avaliación

O/a estudante poderá alcanzar a cualificación máxima (100%) na proba mixta, aínda que non acadase puntuación na solución de problemas.

Fontes de información

Bibliografía básica	<ul style="list-style-type: none">- De Burgos, J. (2008). Cálculo infinitesimal de varias variables. Madrid. McGraw-Hill- Marsden, J.E. (2008). Cálculo vectorial. Madrid . Pearson Educación- Salas, Hille, Etgen (2003). Calculus (una y varias variables). Barcelona.Reverté- Churchill, R., Brown, J. (1987). Variable compleja y aplicaciones. Madrid : McGraw-Hill Interamericana
Bibliografía complementaria	<ul style="list-style-type: none">- Demidovich, B.P. (1989). 5.000 problemas de análisis matemático . Madrid. Paraninfo- Purcell, E.J.; Varberg, D.; Rigdon, S.E. (2001). Cálculo. México. Prentice-Hall- García López, A. (2002). Cálculo II: Teoría y problemas de funciones de varias variables. Madrid. CLAGSA- (). http://www.ies.co.jp/math/java/ .- (). http://www.intmath.com/ .- Prieto Saéz, E.; Rodríguez e outros (1995). Matemáticas I. Economía y Empresa. 4000 pruebas de evaluación . Centro de Estudios Ramón Areces- Ladra M., Suárez V., Torres A. (2003). Preguntas test de Álgebra Lineal y Cálculo Vectorial. Ferrol. E.U.Politécnica

Recomendacións

Materias que se recomenda ter cursado previamente

Materias que se recomenda cursar simultaneamente

Materias que continúan o temario

Observacións

(*A Guía docente é o documento onde se visualiza a proposta académica da UDC. Este documento é público e non se pode modificar, salvo casos excepcionais baixo a revisión do órgano competente dacordo coa normativa vixente que establece o proceso de elaboración de guías